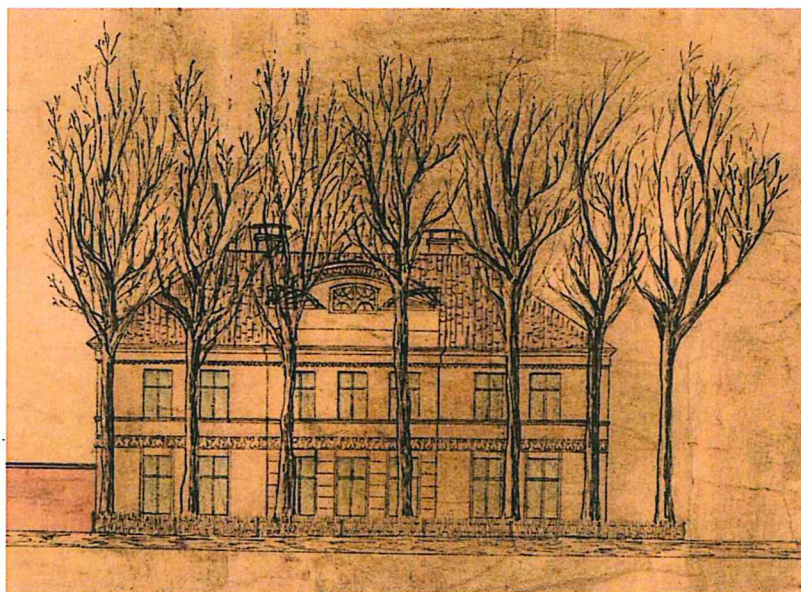

Anna Kriegseisen Konserwacja Dziel Sztuki

80-287 Gdańsk, ul. Zabłockiego 2B/10

NIP 839 223 42 79 Regon 366047506

☎ 0048 508 972 863

OBIEKT

Budynek mieszkalny

nr rej.: A-775 z 15.10.1973

ADRES

Gdańsk, ul. Grunwaldzka 5

ZAKRES OPRACOWANIA

Program prac konserwatorskich i restauratorskich, elewacje i wnętrza

AUTOR OPRACOWANIA

dr Anna Kriegseisen, dypl. konserwator rzeźby
kamiennej i elementów architektonicznych,
zabytkoznawca, nr dypl. 1930 i 1717, rzeczoznawca
ZPAP

DATA OPRACOWANIA

Gdańsk 2022

ANNA KRIEGSEISEN
KONSERWACJA DZIEL SZTUKI
80-287 Gdańsk, ul. Zabłockiego 2B/10
NIP 839-223-42-79, REGON 220718112

Dzieło konserwatorskie i dokumentacja chronione prawem autorskim

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW**
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

Opracowanie jest załącznikiem do
Stacyja 20. 5. 2023
Nr z dnia *27. 01. 2023 r.*

podpis
POMOCNIK WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA
Zabytków
Z up. *R. Kodym*
inż. Renata Kodym
Inspektor

WOJEWODZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTEKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

Podstawa opracowania:

- Kwerenda archiwalna: APG, BMKZ, PWKZ, NID, fotopolska.pl, aukcje internetowe, fotomemoria.pl inne archiwa cyfrowe

Literatura:

- J. Mühl, *Geschichte der Doerfer auf der Danziger Höhe*, Danzig 1938, s.139, 170
- J. Stankiewicz, *Urbanistyczny i przestrzenny rozwój miasta* [W:] Historia Gdańska, red. E. Cieślak, t. II, s.433-434.
- W. Zajewski, *Oblężenie i kapitulacja Gdańska w 1807* [W:] Historia Gdańska, red. E. Cieślak, t. III, s. 108
- Z. Schwarz, E. Żmijewska, *Ogrody Gdańska i okolic*, Gdańsk 1995, s. 52
- K. Rozmarynowska, *Ogrody odchodzące?* Gdańsk 2011, s. 215
- *Wędrówki po Wrzeszczu*, red. K. J. Szczepańscy, Gdańsk 2011, s. 30-32
- Przewodnik architektoniczny po Wrzeszczu, Gdańsk 2021, s.64

Dokumentacje:

- *Badania architektoniczne rezydencji letniej Uphagenów „Mon Plaisir” w Gdańsku – Wrzeszczu ul. Grunwaldzka 5*, opr. dr inż. arch. J. Szczepański, 2003-4
- *Dwór Monplaisir*,. opr. dr inż. arch. J. Szczepański, 2008
- *Program prac konserwatorskich przy stolarce okiennej parteru i pierwszego piętra na elewacji frontowej, założenia do remontu dachu i tarasu na elewacji frontowej oraz program prac badawczych wnętrza w rezydencji letniej Uphagenów w Gdańsku ul. Grunwaldzka 5*, opr. Firma Konserwatorska Piotr Białko, Gdańsk 2003
- *Projekt techniczny konstrukcyjny. Remont dachu i adaptacja poddasza na cele mieszkalno-biurowe w budynku letniej rezydencji Uphagenów w Gdańsku*, opr. M. Karło 2004
- *Projekt wykonawczy remontu więźby dachowej na budynku letniej rezydencji Uphagena*, opr. E. Wiewiórska, 2009

- *Letnia rezydencja Uphagena. Projekt remontu i adaptacji na Gdański Dom Organizacji Pozarządowych. Projekt instalacji elektrycznej Sali konferencyjnej*, opr. J. Kukieła 2006
- *Willa „mon Plaisir”. Letnia rezydencja Uphagena w Gdańsku Wrzeszczu*, opr. M. Zakrzewska 2018
- *Program badań konserwatorskich, załącznik do „Projektu remontu elewacji letniej rezydencji Uphagena”*, opr. M. Zakrzewska 2010
- *Opinia konserwatorska do prooocycji etapowej realizacji projektu remontu elewacji dworu Uphagenów przy Grunwaldzkiej 5 w Gdańsku*, opr. M. Obremski 2012
- *Decyzja Miejskiego Konserwatora Zabytków nr 667/2016*
- *Decyzja Miejskiego Konserwatora Zabytków 20.09.2016*
- *Decyzja Miejskiego Konserwatora Zabytków 28.10.2010*
- *Inwentaryzacja architektoniczna*, opr. DA Pracownia Architektoniczna, 2004
- Ikonografia:
- *Projekt fasady, 1814, klisza szklana w zbiorach Foto Biblioteki PAN w Gdańsku*
- *Widok dworu „Mon Plaisir”, 1854, fragment akwareli Augusta Lobegotta Randta, zbiory Biblioteki PAN w Gdańsku*
- *Fasada dworu Uphagenów, 1892, plan Blocka, Archiwum Państwowe w Gdańsku*
- *Widok fasady, klisza szklana, koniec XIX w., zbiory Foto Biblioteki PAN w Gdańsku*
- *Widok fasady, 1911, Foto Biblioteki PAN w Gdańsku*
- *wizje lokalne i badania konserwatorskie oraz architektoniczne, lipiec sierpień 2022*

I. HISTORIA OBIEKTU:

Pierwszy dwór istniał już w II poł. XVIII wieku, został jednak zniszczony prawdopodobnie podczas walk w 1807 lub 1813 r. Pod koniec XVIII stulecia majątek nabył Jan Uphagen. Własnością Uphagena były rozległe tereny po obu stronach obecnej Al. Grunwaldzkiej. W obszarze tego rozległego majątku urządzono park a w 1814 wybudowano obecny dwór, który nazywano „Mon Plaisir, o bryle w nieznacznym stopniu różniącej się od zachowanej do dziś, ale o zupełnie innym układzie wnętrza. W dniu 17 listopada 1802 roku we dworze zmarł Jan Uphagen. Zgodnie z testamentowym zapisem majątek przejął Johann Carl Ernest, bratanek zmarłego.

Na przełomie XIX i XX wieku w związku ze zmianami urbanistycznymi we Wrzeszczu, takimi jak np. poprowadzenie linii tramwajowej, park znacznie okrojono. Wtedy nastąpiła też przebudowa dworku. Zachował on jednak charakter letniej rezydencji. Między 1892 a 1911 rokiem zmieniono formę ryzalitufasady, wysuwając go znacznie, przez co powstał na piętrze niewielki taras. W północnym trakcie znacznie przekształcono układ wnętrza, wprowadzając łazienki oraz nową boczną klatkę schodową po stronie zachodniej. Nowy układ wymusił przebudowę elewacji. Na elewacjach bocznych usunięto gzymsy, zaburzono regularny układ otworów okiennych wprowadzając nowe, wprowadzono także nowe wejścia. Wymieniono stolarkę okienną.

Do 1945 roku pozostawał w rękach prywatnych i nie został zniszczony podczas działań wojennych.

Po II wojnie światowej budynek został przejęty przez władze państwowe. Służył przez pewien czas jako siedziba konsulatu Szwecji. W roku 1973 obiekt wpisano do wojewódzkiego rejestru zabytków. W latach 1976-2001 w zabytkowych wnętrzach zawierano cywilne małżeństwa, stąd nazwa „Pałac Ślubów”, którą zabytek jest niekiedy określany.”

Zmiana funkcji z mieszkalnej na użyteczności publicznej wiązała się z kolejną przebudową wnętrza. Trakt frontowy pozostał bez zmian na parterze. Na piętrze zmieniono oddziały pomieszczeń w trakcie frontowym, wyburzając ściany i stawiając nowe. Trakt tylny przekształcono całkowicie. Pomieszczenie po stronie północno-zachodniej, gdzie wcześniej znajdowało się zaplecze gospodarcze, podzielono

nowymi ściankami. W części północno-wschodniej wprowadzono toalety. Na piętrze wybudowano nowy węzeł sanitarny i połączono część pomieszczeń z sienią. Nad wejściem od strony ogrodu w latach 70-tych XX wieku wzniesiono zadaszenie.

W 2004 roku wyremontowano piwnice. Remont objął także kanały wentylacyjne, oraz strop nad pierwszym piętrem. Zaczęto remont odwodnienia.

W latach 2005/6 przeprowadzono kapitalny remont dachu i renowacje stolarki okiennej. Wykonano też ścianę wzmacniającą strop, na parterze.

W 2008 wymieniono część stolarki okiennej.

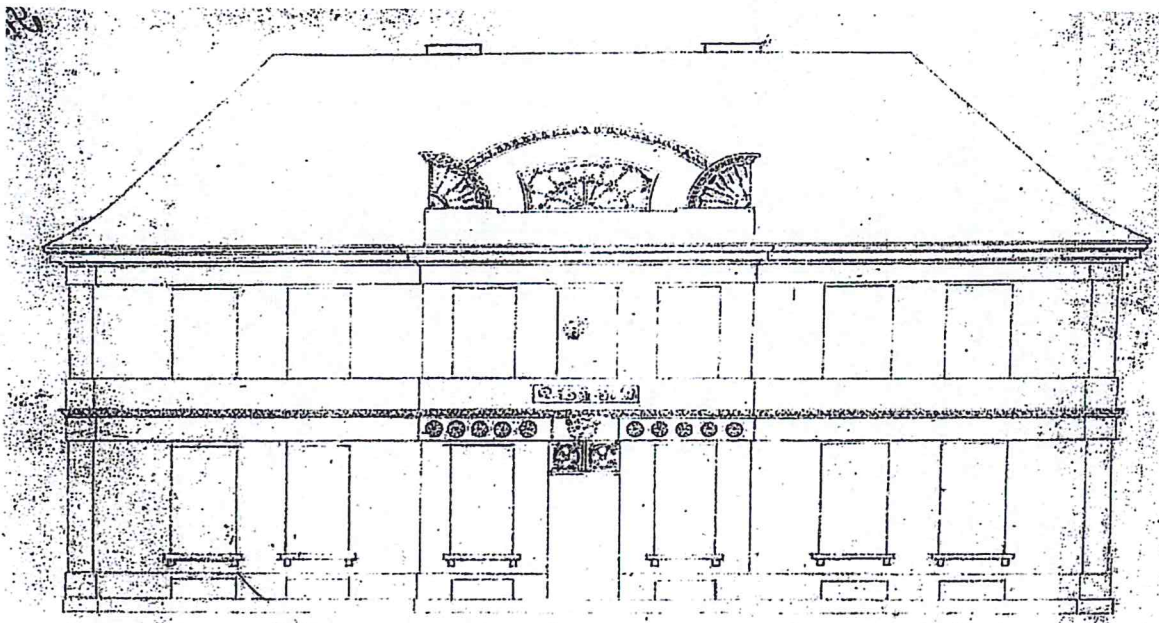
W 2009 wymieniono więźbę dachową, wieniec i pokrycie dachu.

W 2016 wykonano prace przy izolacji poziomej i pionowej.

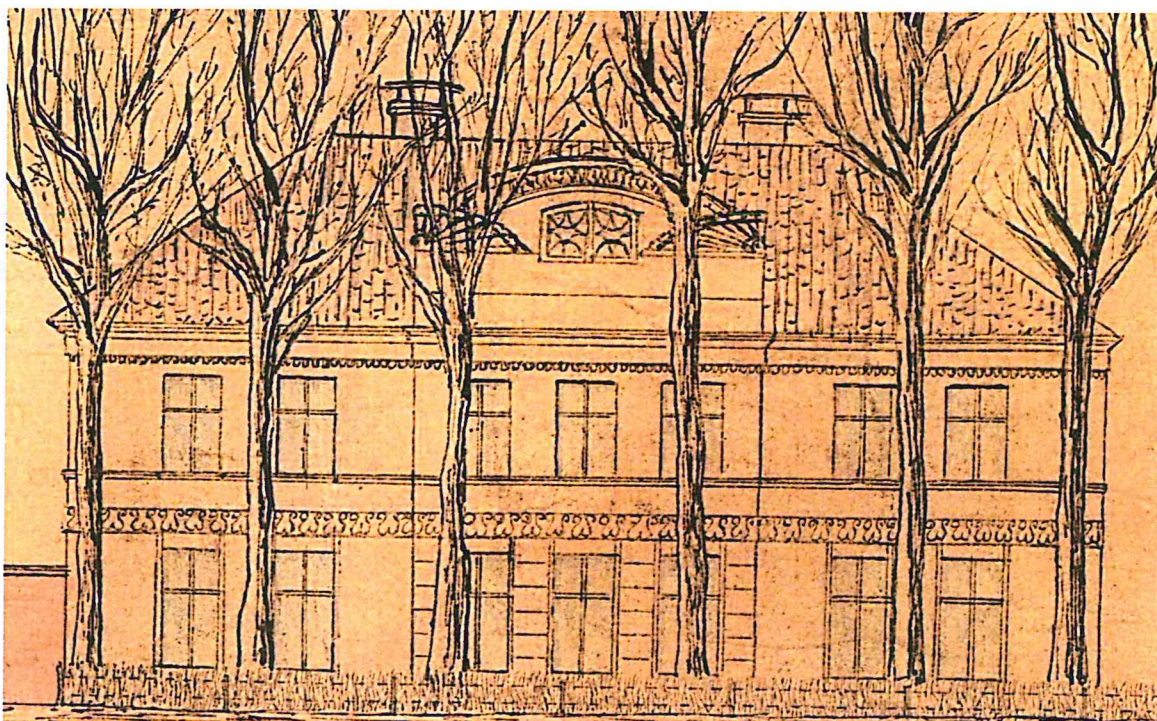
W 2018 roku wykonano remont ścian wnętrza.

W latach 2017-2020 wykonano prace konserwatorskie przy wszystkich elewacjach. Wykonano kompleksowe prace, wraz z odtworzeniem kolorystyki wszystkich elementów elewacji oraz konserwacją i rekonstrukcją stolarki okiennej i zewnętrznej drzwiowej.

Obecnie w budynku działa Regionalne Centrum Informacji i Wspomagania Organizacji pozarządowych.

Projekt fasady dworu, 1814, repr. z kliszy szklanej, zbiory BG PAN

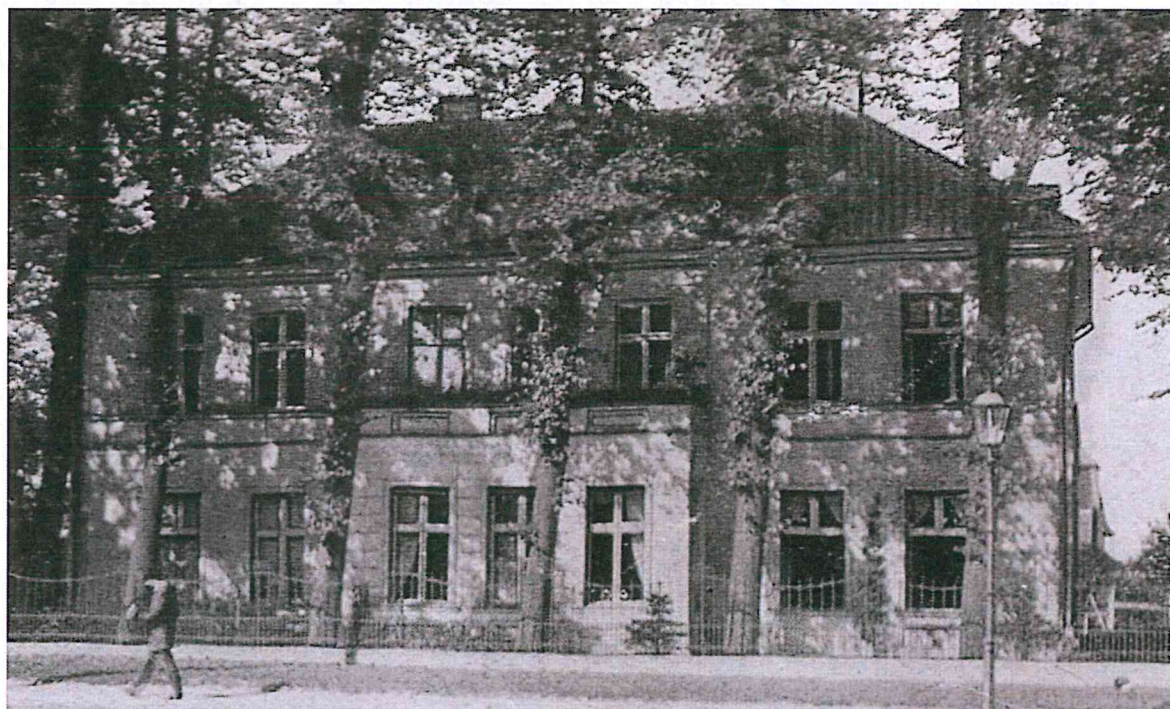

Widok fasady, 1892, fragment planu, Blocka, Archiwum Państwowe w Gdańsku

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

Widok fasady, ok.1910, zbiory muzeumpolski.pl

Widok fasady, ok.1910, zbiory muzeumpolski.pl

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

Widok fasady, ok. 1914, zbiory prywatne

Lata 70-te XX w., zbiory prywatne

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk
8

Fasada, stan obecny

Elewacja ogrodowa, stan obecny

Elewacja zachodnia, stan obecny

Zachowane drzwi po stronie zachodniej

Fasada, widok z boku

Elewacja wschodnia

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

II. OPIS

II.1 BRYŁA

Wolnostojący budynek na rzucie prostokąta, z ryzalitem środkowym od południa (fasada). Murowany, tynkowany, piętrowy, z piwnicą i poddaszem, kryty dachem wielospadowym, ceramicznym.

II.2 ELEWACJE:

II.2.a.1. Fasada

Elewacja frontowa od południa, dwukondygnacyjna, z trójkondygnacyjnym ryzalitem środkowym, symetryczna, siedmioosiowa. Tynkowana z detalem sztukatorskim. Przyziemie bez cokołu.

Otworki okienne prostokątne, w opaskach, rozmieszczone regularnie.

Podziały poziome za pomocą fryzu z rytym ornamentem palmetowym i gzymsu wieńczącego z fryzem kostkowym.

Ryzalit dwustopniowy, parterowa część wysunięta znacznie przed lico elewacji tak, że dach tworzy niewielki taras. Parter ryzalitu boniowany, zwieńczony fryzem. Balustrada tarasu murowana, zdobiona płycinami. Druga kondygnacja ryzalitu zwieńczona gzymsem i fryzem, naczółek półokrągły, zdobiony po bokach ćwierćrozetami a po łuku fryzem palmetowym z kostkowaniem.

Stolarka okienna: okna parteru i pietra oraz żaluzje zachowane. Okno w ryzalicie wymienione w 2020 roku.

II.2.a.2. Przekształcenia elewacji:

Elewacja po pełnej konserwacji zakończona w 2020 roku. Detale zrekonstruowane. Tynki wymieniono. Odtworzono kolorystykę według badań. Autentyczną stolarkę z przełomu XIX i XX wieku poddano pracom konserwatorskim, jednak skrzydła zewnętrzne wymagają rekonserwacji.

Drobnych korekt wymaga także tynk nad gzymsem w partii naczółka ryzalitu, gdzie na skutek oddziaływania wody odbitej nastąpiło uszkodzenie.

II.2.b.1 Elewacja wschodnia

Elewacja boczna szczytowa. Murowana, tynkowana. Podziały poziome jak od frontu. Na parterze jeden otwór okienny, prostokątny z półokrągłym nadświetlem, w prostokątnej płytkiej niszy. Ślęmię sztukatorskie, profilowane. Poniżej ślęmienia bonie. Na pierwszym piętrze jeden prostokątny otwór okienny, bez opasek.

II.2.b.2. Przekształcenia elewacji:

Elewacja po pełnej konserwacji zakończona w 2020 roku. Detale zrekonstruowane. Tynki wymieniono. Odtworzono kolorystykę według badań. Autentyczną stolarkę z przełomu XIX i XX wieku poddano pracom konserwatorskim, jednak skrzydła zewnętrzne górnego okna wymagają rekonserwacji.

II.2.c.1. Elewacja ogrodowa

Elewacja tylna, dwukondygnacyjna, niesymetryczna, z loggią w osi środkowej, w połaci dachu, z dużym arkadowym otworem. Tynkowana z detalem sztukatorskim. Przyziemie bez cokołu, odcięcie linią w tynku. Wejście w osi środkowej. Otwory okienne różnej wielkości, prostokątne i kwadratowe, w opaskach.

Elewacja zwieńczona zdwojonym gzymsem.

Stolarka okienna zrekonstruowana. Stolarka drzwiowa współczesna.

II.2.c.2.Przekształcenia elewacji:

Elewacja po pełnej konserwacji zakończona w 2020 roku. Detale zrekonstruowane. Tynki wymieniono. Odtworzono kolorystykę według badań. Autentyczną stolarkę z przełomu XIX i XX wieku poddano pracom konserwatorskim, większość zrekonstruowano. Nad wejściem dodano daszek z pleksi.

II.2.d.1 Elewacja zachodnia

Elewacja boczna szczytowa. Murowana, tynkowana. Podziały poziome jak od frontu. Na parterze w osi środkowej wejście. Zachowane drzwi klasycystyczne.

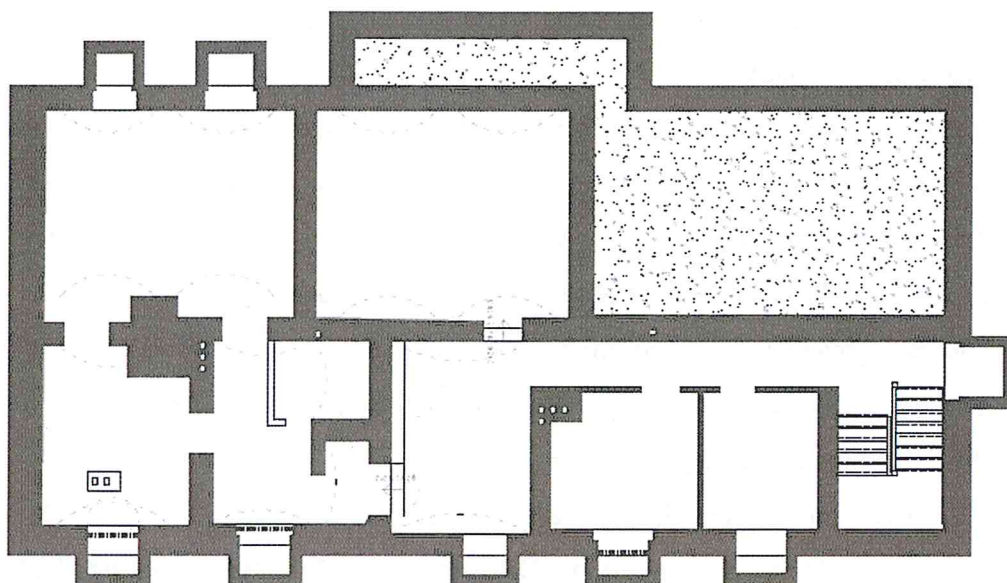
II.2.d.2. Przekształcenia elewacji:

Elewacja po pełnej konserwacji zakończona w 2020 roku. Detale zrekonstruowane. Tynki wymieniono. Odtworzono kolorystykę według badań. Autentyczną stolarkę z początku XIX wieku poddano pracom konserwatorskim.

II.3 WNETRZA:

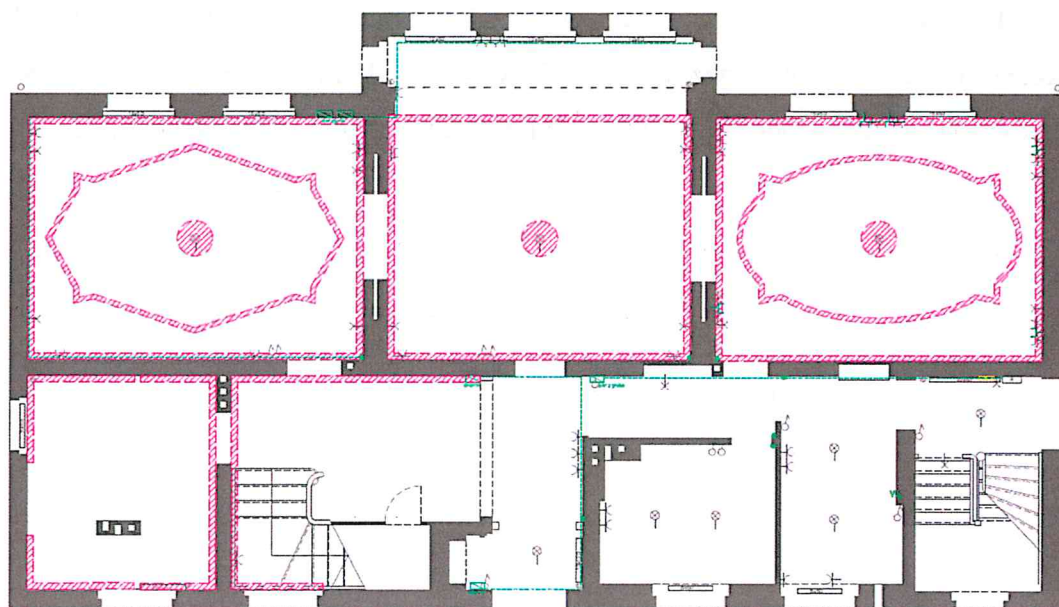
II.3.a. Współczesna dyspozycja wnętrza:

II.3.a.1. Piwnica

Wnętrze dwutraktowe, trakt przedni, południowy szerszy. Wejście z bocznej, zachodniej klatki schodowej. Ściany murowane, sklepienia – murowane i na belkach stalowych. Pomieszczenia w trakcie tylnym przebudowane.

II.3.a.2. Parter

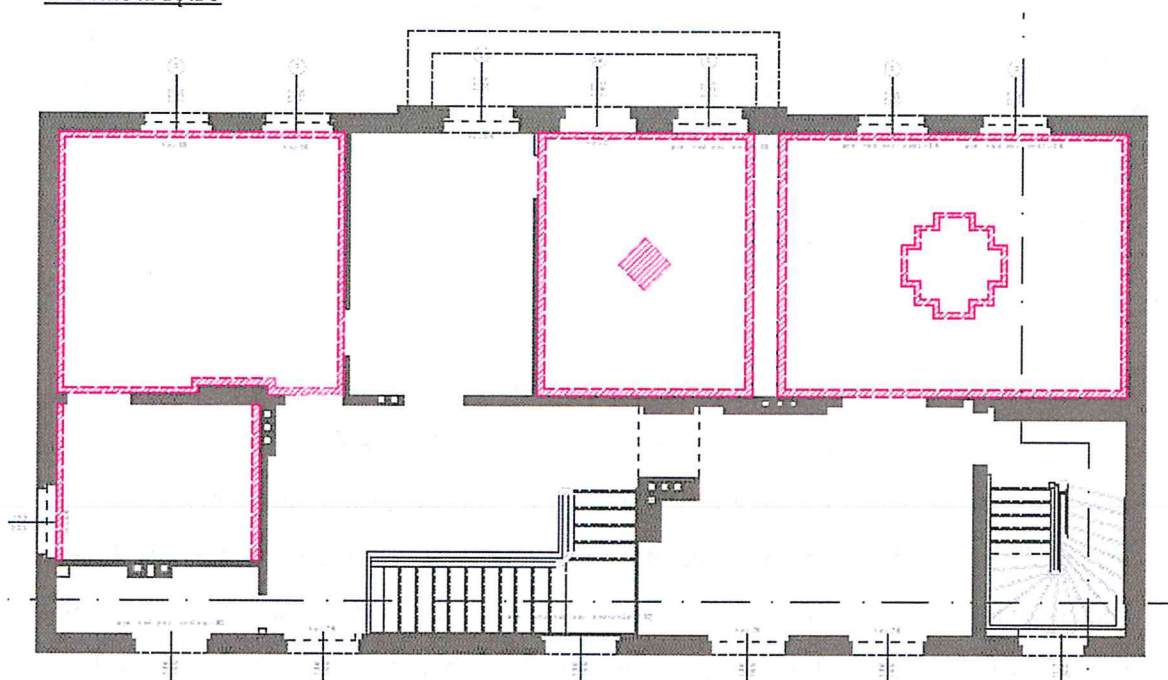

Wnętrze dwutraktowe, trakt przedni, południowy szerszy. Wejście z sieni w trakcie tylnym, w osi środkowej i z bocznej, zachodniej klatki schodowej. Sztukaterie pochodzą z okresu remontu powojennego, być może z wykorzystaniem fragmentów zachowanego wystroju z okresu XX-lecia międzywojennego. Fasety wtórne.

Pomieszczenia w trakcie tylnym przebudowane

Zachowane elementy wystroju: wystrój sieni, stolarka drzwiowa, stolarka okienna od południa i od wschodu, drewniane klatki schodowe.

II.3.a.3. Piętro

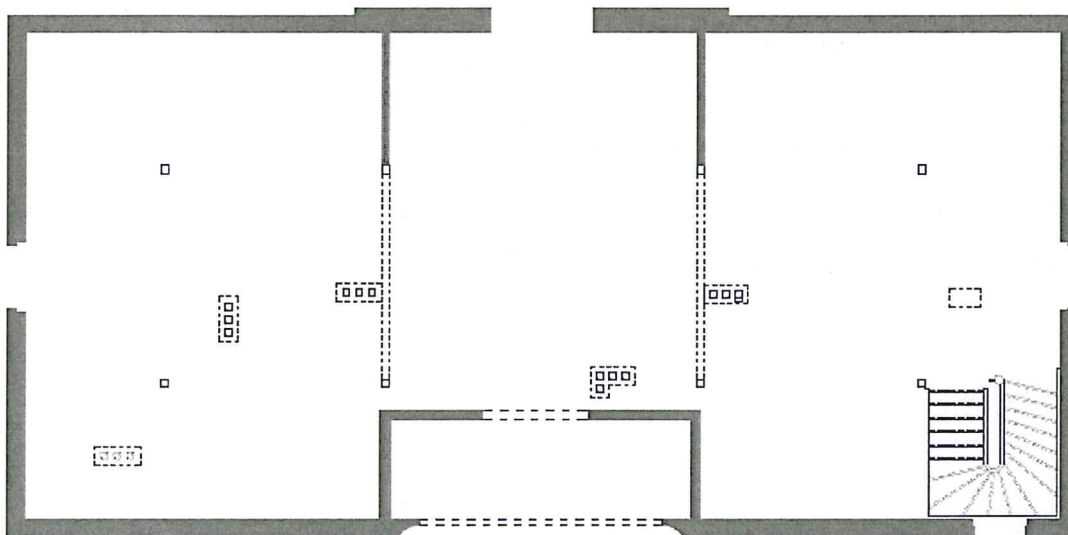

Wnętrze dwutraktowe, trakt przedni, południowy szerszy. Wejście z klatki schodowej w trakcie tylnym, w osi środkowej i z bocznej, zachodniej klatki schodowej. Sztukaterie pochodzą z okresu remontu powojennego, być może z wykorzystaniem fragmentów zachowanego wystroju z okresu XX-lecia międzywojennego. Fasety wtórne.

Pomieszczenia w trakcie tylnym przebudowane

Zachowane elementy wystroju: stolarka drzwiowa, stolarka okienna od południa i od wschodu, drewniane klatki schodowe.

II.3.a.4.Poddasze

Wnętrze całkowicie przebudowane, współczesne.

II.3.a. Zachowane elementy wystroju wnętrza, opis, stan zachowania:

Pierwotne dwutraktowe wnętrze o funkcji reprezentacyjnej w trakcie przednim, od południa i gospodarczej w trakcie tylnym, zostało silnie przekształcone już w I. poł. XX w. Wprowadzono wówczas sień od północy z wiatrołapem, wyposażono salę w trakcie południowym, od strony zachodniej, wymieniono wewnętrzną stolarkę drzwiową. Wprowadzono nekrologową klatkę schodową. Wymieniono stolarkę okienną. Wykonano nowe sztukaterie na stropach pomieszczeń parteru i piętra. Sztukaterie te po raz kolejny przekształcono w latach 70-tych XX w.

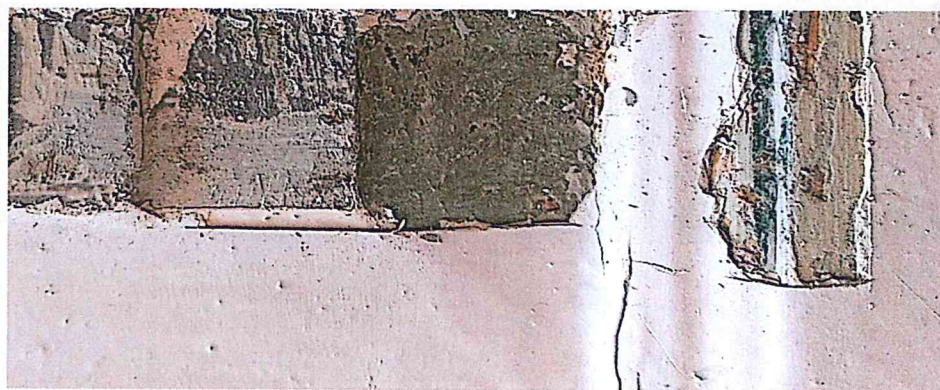
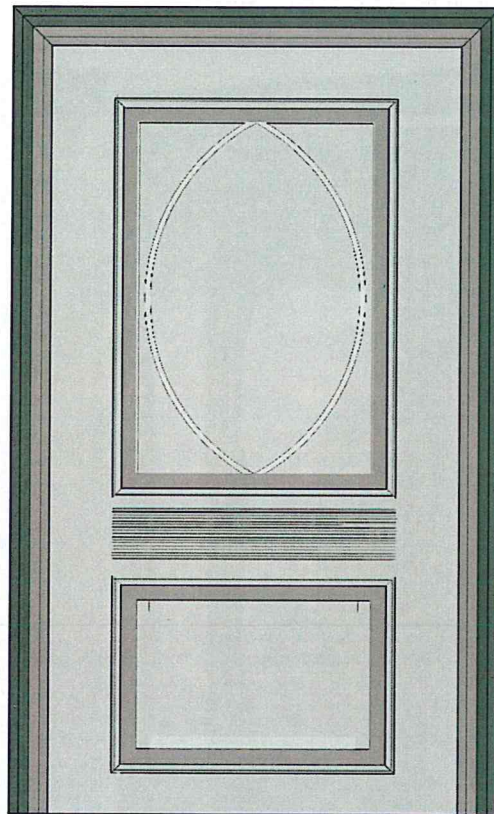
Po wojnie wymieniono wszystkie tynki wewnętrzne. Ściany kilkakrotnie przemalowano.

Na piętrze również przekształcono trakt tylny. Zachowały się drzwi wewnętrzne do pomieszczeń traktu przedniego, ale w tych pomieszczeniach w okresie powojennym wymieniono wszystkie tynki, zrekonstruowano sztukaterie.

Nie zachowały się pierwotne posadzki ani parkiety. Obecne pochodzą z powojennych remontów.

Zachowane elementy dawnego wystroju przedstawiono w tabelach poniżej.

Element	Datowanie : I. poł. XIX w.
Stolarka drzwiowa wewnętrzna	Lokalizacja: 1 piętro; 2 pary drzwi do biur i jedno do toalety, wtórne, zrobione na wzór.
Opis: Drzwi klasycystyczne, drewniane, jednoskrzydłowe, o konstrukcji ramowo-płycinowej. Ościeżnica pełna, z opaskami. Skrzydło dzielone na dwie płyciny w dwóch poziomach. Pośredni ramia kanelowany. Zachowane okucia: zawiasy czopowe. Zachowane pierwotne opracowanie malarskie. Najstarszy zachowany element wystroju	

Element	Datowanie : przełom XIX/ XX w.
Stolarka drzwiowa wewnętrzna	Lokalizacja: parter, drzwi do sekretariatu

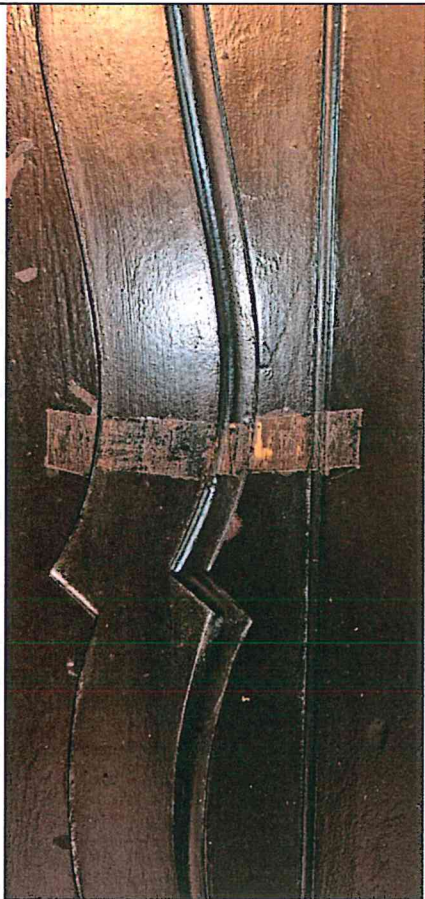
Opis: Drzwi kompilowane. Drewniane, jednoskrzydłowe, o konstrukcji ramowo-płycinowej. Płycina wykorzystana wtórnie, przycięta po bokach. Pochodzi prawdopodobnie z szafy, tzw. „gdańskiej”. Została oprawiona w drewniany portal widoczny od wnętrza pomieszczenia (trakt przedni, pd., środkowe pomieszczenie), które w I. poł. XX w. zyskało reprezentacyjny charakter. Od strony holu ościeżnica pełna, z opaskami. Pod przemalowaniami warstwa brązowa. Elementy scalono kolorystycznie obecną powłoką malarską. Klamka o formach historycznych, współczesna.

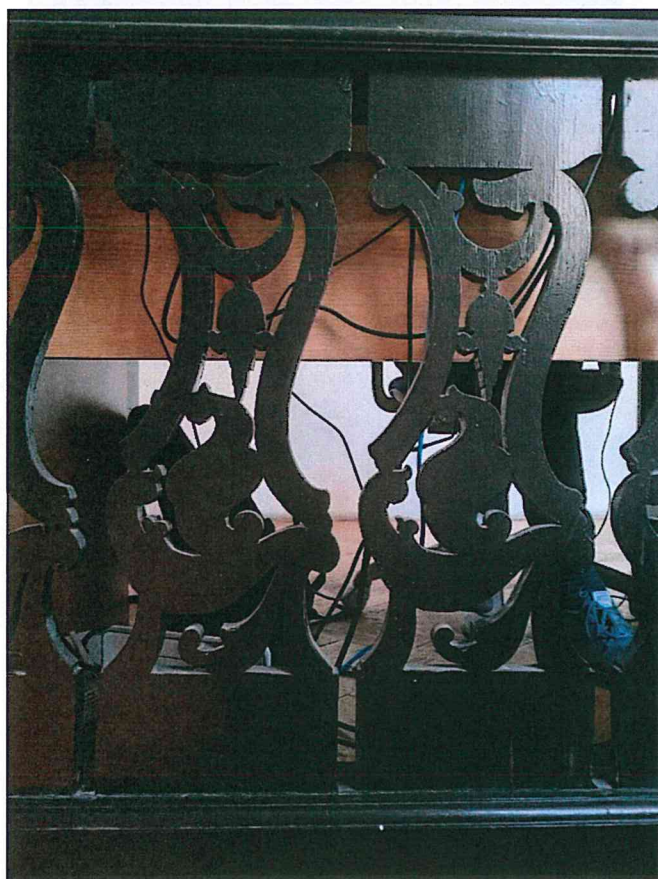
Element	Datowanie : przełom XIX/ XX.
Stolarka drzwiowa wewnętrzna	Lokalizacja: parter, trakt południowy, środkowe pomieszczenie; 2 pary drzwi : w ścianach wschodniej i zachodniej
Opis: Drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, o konstrukcji ramowo-płycinowej, przeszklone, eklektyczne, o formach neobarokowych, oprawione w drewniane portale identyczne jak portal drzwi jednoskrzydłowych. Zachowane okucia: klamki, mechanizm suwania. Zachowane pierwotne opracowanie malarskie, jak na drzwiach jednoskrzydłowych w tym pomieszczeniu.	

WOJEWODZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTEKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

Element	Datowanie : przełom XIX/ XX
Stolarka drzwiowa wewnętrzna	Lokalizacja: parter; 2 pary drzwi: do biur i jedno do toalety
Opis: Drzwi neobarokowe, drewniane, jednoskrzydłowe, o konstrukcji ramowo-płycinowej. Ościeżnica pełna, z opaskami. Pierwotne opracowanie malarskie jak no drzwiach w Sali reprezentacyjnej.	
  	

Element	Datowanie : przełom XIX/ XX w.
Klatka schodowa	Lokalizacja: parter; trakt północny, główna klatka schodowa prowadząca z sieni na piętro. Opis: eklektyczna drewniana klatka schodowa. Klatka wprowadzona wtórnie, wraz z wiatrolapem przed wejściem głównym. W balustradzie wykorzystano prawdopodobnie autentyczne rokokowe tralki z dawnego wystroju, lecz całkowicie oczyszczone z pierwotnej polichromii. Dodano neobarokowe płycinowe okładziny i kratownicę podniebia przy wejściu. i słup początkowy. Całość scalono cienką, kryjącą, cienką warstwą brązowej farby

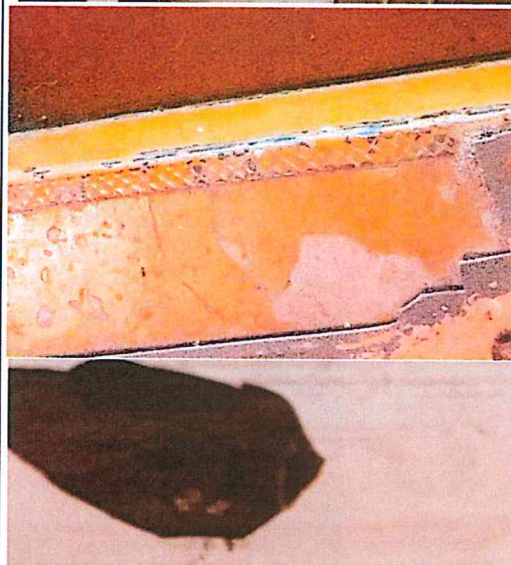
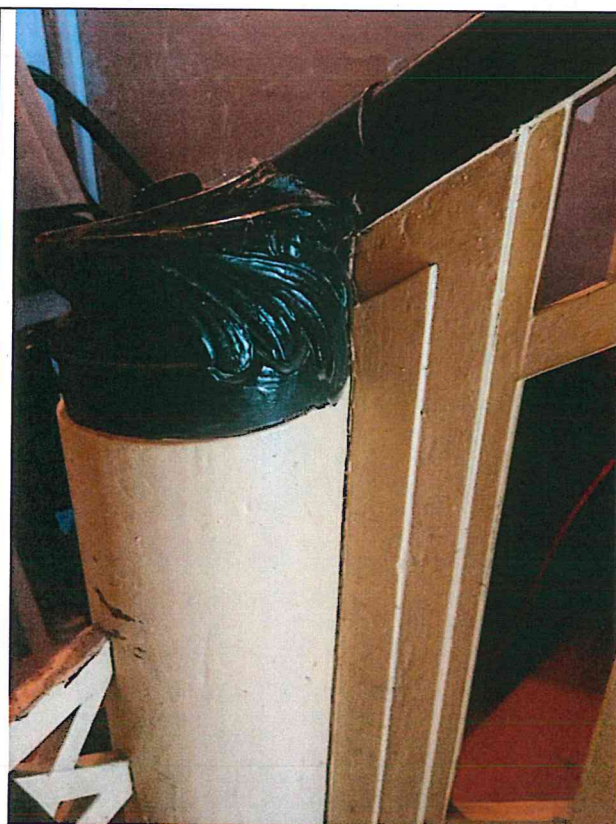

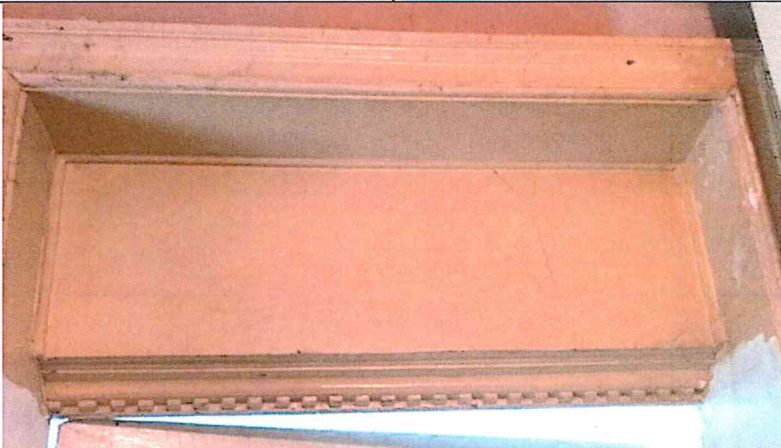
WOJEWODZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

Element	Datowanie : I. poł. XX w.
Klatka schodowa	Lokalizacja: boczna klatka schodowa, strona zachodnia

Opis: boczna drewniana klatka schodowa, wprowadzona wtórnie, podczas przebudowy na przełomie XIX i XX w. Balustrada o motywach neoklasycystycznych, geometrycznych. Słupy zdobione liśćmi akantu. Pierwotne opracowanie malarskie: brązowy mazerunek. Zachowane listwy okuciowe krawędzi stopni. Zachowana poręcz przy ścianie.

Element	Datowanie : I. poł. XX w.
Stolarka drzwiowa wewnętrzna	Lokalizacja: piętro; drzwi z klatki schodowej zachodniej do holu na piętrze. Oraz parter, drzwi z klatki schodowej zachodniej do korytarza
Opis:	
Drzwi drewniane o konstrukcji ramowo-płycinowej, ościeznica pełna z opaskami. Skrzydło wtórnie wstawione w starszą ościeźnicę z pełnym nadświetlem, zdobionym fryzem kostkowym. Te elementy z wcześniejszego wystroju, z I. poł. XIX w. Zarówno skrzydło jak ościeznica i fryz w pierwszej warstwie pokryte brązowym mazerunkiem.	
	
	

Element	Datowanie : przełom XIX/XXw..
Stolarka okienna	Lokalizacja: fasada: parter; piętro, elewacja wschodnia: piętro

Opis:

Okna drewniane, skrzynkowe. Zachowane skrzydła zewnętrzne, dwupoziomowe, czterodzielne, czteropodziałowe. Ślęmię profilowane, przechodzące. Słupki w formie półkolumnienek. Skrzydła rozwierane do wewnątrz. Okna konserwowane po 20003 roku. Kolorystyka wg. badań, okna pierwotnie i obecnie malowane na biało. Zachowane żaluzje, również po konserwacji, malowane wg. badań w kolorze ciemnozielonym.

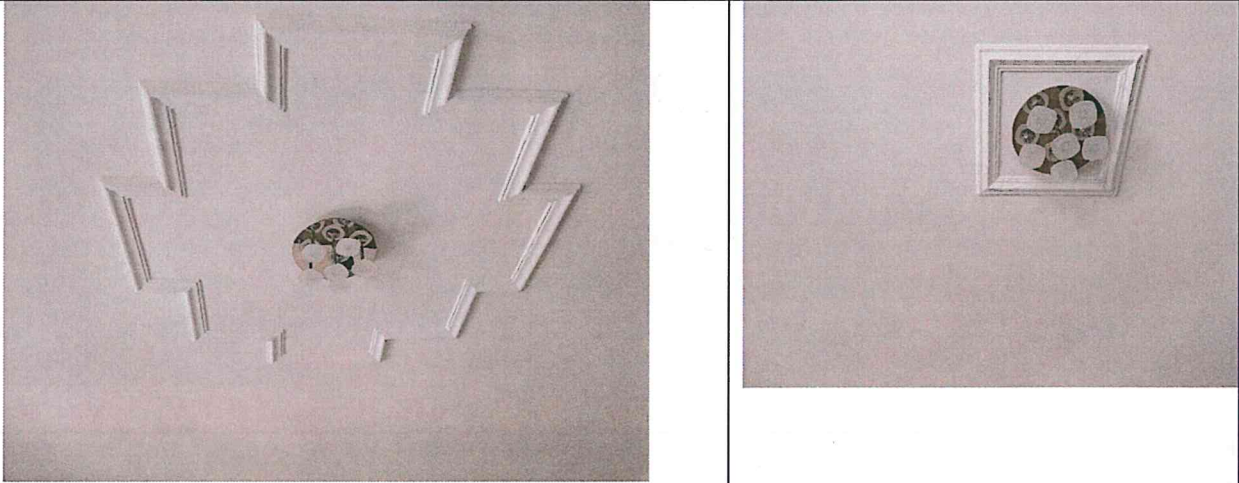
Element	Datowanie : przełom XIX/XXw..
Stolarka okienna	Lokalizacja: elewacja wschodnia: parter; piętro, elewacja wschodnia: piętro
Opis: półokrągłe nadświetle okna, drewniane, dzielone szczelinami o profilu półwałka. Szklone szybkami o sfazowanych krawędziach.. Okno po konserwacji po 2003 r.	
  	

Element	Datowanie : I. poł. XX w.
Stolarka okienna	Lokalizacja: elewacja tylna, piętro, strona zachodnia;
Opis:	
Okno bocznej klatki schodowej. Krosnowe, wielopodziałowe, szklone szkłem witrażowym. Po konserwacji.	
	

WOJEWODZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTEKÓW
w Gdańsku
ul. Dyrekcyjna 2/4, 80-852 Gdańsk

Element	Datowanie : pocz. XIX
Stolarka drzwiowa zewnątrzna	Lokalizacja: parter; elewacja zachodnia
Opis: Drzwi klasycystyczne, drewniane, dwuskrzydłowe, o konstrukcji ramowo-płycinowej, ze stałym, przeszklonym nadświetlem. Każde skrzydło dzielone na trzy płyciny w trzech poziomach. Słupek pozorny w formie listwy. Ościeżnica pełna, z opaskami. Po konserwacji. Kolorystyka odtworzona według badań.	
	

Element	Datowanie : pocz. XX w., lata 70-te XX w.
Sztukaterie wewnętrzne	Lokalizacja: parter, trakt południowy, stropy
Opis: Sztukaterie odtworzone podczas prac w latach 70-tych. Formy i proporcje faset i rozet uproszczone, ahistoryczne. Być może wykorzystano fragmenty pierwotnych profili w obramowaniu sufitów. Kolorystyka współczesna, ahistoryczna. Brak dawnych warstw.	
 	
 	
 	

Element	Datowanie : pocz. XX w., lata 70-te XX w.
Sztukaterie wewnętrzne	Lokalizacja: piętro, trakt południowy, strop
Opis: Sztukaterie odtworzone podczas prac w latach 70-tych. Formy i proporcje faset i rozet uproszczone, ahistoryczne. Być może wykorzystano fragmenty pierwotnych profili w obramowaniu sufitów. Kolorystyka współczesna, ahistoryczna. Brak dawnych warstw.	
	

III PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

III a. Cele i założenia prac (oczekiwane efekty rzeczowe):

Celem prac powinno być przywrócenie dobrego stanu technicznego obiektu i jego pierwotnego charakteru poprzez usunięcie wtórnych przypadkowych elementów i nieprawidłowych napraw oraz odtworzenie elementów zniszczonych. Prace konserwatorskie i budowlane przy budynku były prowadzone od 2004-202 roku. Konserwacja elewacji zakończyła się w 2020 roku i nie wymagają one prac, z wyjątkiem drobnych korekt (np. tynk pod oknem naczółka fasady).

Stolarka drzwiowa zewnętrzna również nie wymaga prac, poza powierzchniowym oczyszczeniem.

Stolarka okienna była konserwowana znacznie wcześniej, po 2003 roku. Zachowano wówczas okna z przełomu XIX i XX wieku, umieszczone w elewacji frontowej i wschodniej, z półkolumnkami. Zachowano konstrukcję skrzynkową, dobrano klamki o historycznych formach. Jednak okna te są zniszczone. Farba

złuszcza się, zarówno z zewnątrz jak po stronie wewnętrznej. Widać ślady zaciekania. Powierzchnia drewna jest popękana i krucha. Okna wymagają rekonserwacji.

Okna w elewacji tylne zostały wymienione. Konserwacji poddano okno witrażowe klatki schodowej i okno po stronie wschodniej, z kryształowymi szybami.

We wnętrzach zachowało się sporo elementów wyposażenia, które należy zachować i poddać pracom konserwatorskim.

Warto przywrócić pierwotną kolorystykę najstarszych drzwi wewnętrznych – drzwi klasycystycznych na piętrze. Ze względu na fakt, że tynki wymieniono w całości i brakuje informacji o pierwotnej kolorystyce ścian, kolorystykę holu i pokoi można by dostosować do tej historycznej stolarki.

Pracom konserwatorskim należy także poddać całą zabudowę sieni wraz z klatką schodową. To samo dotyczy klatki zachodniej.

Drzwi płycinowe, na parterze i piętrze kwalifikują się do konserwacji.

Sztukaterie w pokojach na parterze i piętrze, mimo ich zmienionej formy, ze względu na brak informacji o pierwotnym kształcie, należy pozostawić w obecnej formie. Warto zmienić kolorystykę pomieszczeń na parterze. Brak informacji o kolorystyce historycznej, proponuje się więc zostawić stropy w kolorze białym, ściany zaś pomalować w kolorze jasnoszarym, który chętnie stosowano zarówno na początku XIX wieku jak i później, na przełomie stuleci.

Ogólne zasady prowadzenia prac:

- prace budowlane prowadzić powinny firmy budowlane mające w swoim dorobku realizacje przy zabytkach.
- prace konserwatorskie powinny być wykonywane przez dyplomowanych konserwatorów specjalistów konserwacji rzeźby kamiennej i detalu architektonicznego a prace budowlane należy prowadzić pod stałym nadzorem konserwatorskim;
- renowacja i rekonstrukcja stolarki powinna być wykonana przez firmę zajmującą się odtwarzaniem historycznej stolarki.
- prace należy prowadzić w odpowiednich warunkach pogodowych, w okresie od kwietnia do listopada, w temperaturach powyżej +5 C.

- prace muszą być zakończone sporządzeniem dokumentacji powykonawczej, zgodnie ze standardami określonymi w aktualnym Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

III.b. Wykaz czynności konserwatorskich

III a.1. **Klatki schodowe**

1. Usunięcie zdegradowanych wtórnych elementów, łat, listewek itd.
2. Wybranie ręczne całkowicie zdegradowanej substancji drewna zabytkowych elementów
3. Usunięcie wtórnych powłok malarskich – (usunięcie luźnych złuszczeń ręcznie szpachelkami oraz chemicznie, mieszaniną rozpuszczalników organicznych)
4. Impregnacja zachowanych i wtórnych elementów drewnianych konstrukcji preparatem chroniącym przed szkodnikami drewna i zmniejszającym jego wodochłonność, metodą iniekcji z wykorzystaniem istniejących szczelin i pęknięć (preparat na bazie soli amoniowych jak np. Boramon, lub Antox Z)
5. Wyrównanie powierzchni w najbardziej zwiędzłych elementach, mechanicznie
6. Uzupełnienie drobnych ubytków drewna –masa o spoiwie epoksydowym i wypełniaczu w postaci pyłu drzewnego
7. Rekonstrukcja brakujących tralek
8. Flekowanie większych ubytków drewna
9. Malowanie, półtransparentnie, w kolorze ciemnobrązowym – lakierobejce

III a.2. **Drewniana stolarka okienna**

1. Demontaż skrzydeł
2. Demontaż oszklenia
3. Demontaż okuć
4. Usunięcie złuszczonej farby, ręcznie
5. Doczyszczanie z resztek wtórnych powłok malarskich – chemicznie (mieszaniną rozpuszczalników organicznych).
6. Oszlifowanie powierzchni drewna drobnym papierem ściernym.
7. Impregnacja wzmacniająca – np. Paraloid B-72

8. Uzupełnienie ubytków drewna – gotowe zaprawy na bazie poliuretanu z wypełniaczem w postaci pyłu drzewnego Caparol Capalack Lack Spachtel.
9. Flekowanie większych ubytków drewna Caparol Capalack Lack Spachtel.
10. Kompleksowa konserwacja okuć
 - oczyszczenie
 - pasywacja
 - zabezpieczenie antykorozyjne
 - rekonstrukcja brakujących fragmentów
11. Malowanie powierzchni – kryjąco, farbami alkidowymi, np. Tikkurila lub olejnymi np. Capadur Leinolfarbe (Caparol)
12. Kompleksowa konserwacja i ewentualna naprawa zamków i klamek okiennych.
13. Wymiana szklenia.
14. Montaż skrzydeł
15. Konserwacja ościeżnic
16. Dobór szyldów i klamek na wzór historycznych

III a.2. **Drewniana stolarka drzwiowa (drzwi klasycystyczne na piętrze)**

1. Demontaż skrzydeł i ościeżnic
2. Demontaż okuć
3. Usunięcie przemalowań: rozmiękczenie warstwami mieszaniną rozpuszczalników organicznych i stopniowe usuwanie za pomocą skalpeli).
4. Doczyszczanie resztek przemalowań, np. detergent niejonowy Vulpex
5. Miejscowa impregnacja wzmacniająca – np. Paraloid B-72
6. Uzupełnienie ubytków drewna – gotowe zaprawy na bazie poliuretanu z wypełniaczem w postaci pyłu drzewnego Caparol Capalack Lack Spachtel.
7. Uzupełnienie warstwy gruntu – np. grunt akrylowy Becker
8. Retusz zachowanych warstw malarskich – w technice olejnej
9. Kompleksowa konserwacja okuć
 - oczyszczenie
 - pasywacja
 - zabezpieczenie antykorozyjne

-rekonstrukcja brakujących fragmentów

10. Montaż skrzydeł i ościeżnic

III a.2. Pozostała drewniana stolarka drzwiowa

17. Demontaż skrzydeł

18. Demontaż oszklenia

19. Demontaż okuć

20. Usunięcie złuszczonej farby, ręcznie

21. Doczyszczanie z resztek wtórnych powłok malarskich – chemicznie (mieszaniną rozpuszczalników organicznych).

22. Oszlifowanie powierzchni drewna drobnym papierem ściernym.

23. Impregnacja wzmacniająca – np. Paraloid B-72

24. Uzupełnienie ubytków drewna – gotowe zaprawy na bazie poliuretanu z wypełniaczem w postaci pyłu drzewnego Caparol Capalack Lack Spachtel.

25. Flekowanie większych ubytków drewna Caparol Capalack Lack Spachtel.

26. Kompleksowa konserwacja okuć

-oczyszczenie

-pasywacja

-zabezpieczenie antykorozyjne

-rekonstrukcja brakujących fragmentów

27. Malowanie powierzchni – kryjąco, farbami alkidowymi, np. Tikkurila lub olejnymi np. Capadur Leinolfarbe (Caparol)

28. Kompleksowa konserwacja i ewentualna naprawa zamków i klamek okiennych.

29. Wymiana szklenia.

30. Montaż skrzydeł

31. Konserwacja ościeżnic

32. Dobór sztyldów i klamek na wzór historycznych

UNIwersytet
MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU
Wydział Sztuk Pięknych

DYPLOM

podpis *Anna Sielicka*

Nr 7717
(numer dyplomu)

APani Anna Sielicka
urodzona dnia 5 marca 1969 roku
w Poznaniu
odbyła studia wyższe magisterskie
/5-letnie/ na kierunku
Konserwatorstwo i Muzealnictwo
w zakresie konserwatorstwa

z wynikiem bardzo dobrym
i po spełnieniu wymogów określonych
obowiązującymi przepisami uzyskała
w dniu 11 czerwca 1993 roku tytuł
magistra

REKTOR /-/S.Kalembka m.p. /-/J.Tajchman
Dun dnia 11 czerwca 1993 r.

Na oryginale dyplomu odcisnięto dwie okrągłe
pieczęcie: godłem państwowym i napisem
- Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu -
jedną na narożniku fotografii,
drugą 24 mm w miejscu między
podpisem a dziekanem.

Zgodność odnisku z oryginałem
Torun, 19 93 12 01

Barbara Czarnouka

DYPLOM
UKOŃCZENIA STUDIÓW
(Egzemplarz do akt)

UNIwersytet MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

Wydział Sztuk Poeknych

nazwa jednostki organizacyjnej uczelni

DYPLOM

Anna Kriegseisen

Pan(i)

Imię i nazwisko

urodzony(a) dnia 5 marca 1969 roku

w Poznaniu

odbył(a) studia wyższe magisterskie/6-letnie/
na kierunku Konserwacji i Restauracji
Dzieł Sztuki

w zakresie konserwacji i restauracji
rzeźby kamiennej i elementów
architektonicznych
z wynikiem dobrym

i uzyskał(a) w dniu 23 kwietnia 1997 roku
tytuł magistra sztuki

/-/R.Drzewiecki

Dziekan

Toruń

/-/A.Jamiołkowski

Rektor

dnia 23 kwietnia 1997 r.

A. Kriegseisen
(podpis posiadacza dyplomu)

Nr 1930

(numer dyplomu)

Na oryginale dyplomu oddzielnie dwie okrągłe
pieczęcie z godłem państwowym i napisem
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu jedna
o średnicy 36 mm na narożniku fotografii, druga
o średnicy 24 mm w miejscu między podpisem
rektora i dziekana.

Zgodność niniejszego odpisu z oryginałem stwier-
dzam

Kierownik Sekreariatu Uczelni

Barbara Czarnocha

Toruń

(nazwa miejscowości)

dnia 06-05-1997

DYPLOM
UKOŃCZENIA STUDIÓW

(ODPIS)